

K ŽIVOTNÍMU JUBILEU

primáře MUDr. BOHUMILA MATRASE

Počátkem března letošního roku uplynulo, k překvapení řady přátel i spolupracovníků, hodně let od okamžiku, kdy světlo tohoto mnohdy zasmušilého světa poprvé spatřil doktor veškerého lékařství Bohumil Matras, primář Urologické kliniky Všeobecné fakultní nemocnice a 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Ti, kdo znají jeho "lišáckou", usměvavou a optimisticky naladěnou tvář, kterou jen zřídka střídá přísný pohled provázený zvýšeným hlasem, tomu nechtějí uvěřit a považují tu pětá...sátku za dobrý žert. Je to asi proto, že čas je sice neúprosný a ukrajuje všem stejně, ale na některých nevytesává svými zoubky tak důsledně.

Pražský rodák z Vinohrad, který po svém otci zdědil mimo jiné i bankovní preciznost a ukázněnost, prošel školními lavicemi jako premiant a lékařský diplom získal v roce 1957 na tehdejší Fakultě všeobecného lékařství Univerzity Karlovy v Praze (FVL UK). Jeho medicínská kariéra začala na chirurgickém oddělení nemocnice v Mělníku, kde působil až do roku 1962. Během této doby složil atestační zkoušku I. stupně z chirurgie a dotáhl to až na zástupce primáře. Zde se také seznámil se svojí pozdější manželkou, primářkou dětského oddělení v Mělníku, MUDr. Martou Matrasovou. V srpnu 1962 nastoupil na základě vítězného konkurzního řízení na II. chirurgickou kliniku FVL UK, jejímž členem zůstal až do zřízení urologické kliniky (1975), které zůstal věrný doposud. V roce 1965 úspěšně absolvoval II. atestaci z chirurgie, po které v roce 1969 následovala specializační zkouška z urologie.

Pro svůj buržoazní původ to neměl na fakultě nikdy lehké. Ačkoliv byl spolu s doc. Petříkem pravou rukou profesora Hradce a má tedy i nemalé zásluhy o vybudování "urologického paláce" na Karlově a hlavně o jeho uvedení v život, doplácel na nepřítelů stranických bohů. Dokladem toho je i skutečnost, že ačkoliv de facto na klinice vykonával hned od samého počátku funkci primáře, zůstal až do svých 46 let "jen" starším sekundárním lékařem. Jako zástupce přednosty kliniky pro léčebně preventivní činnost působí na klinice dodnes.

Primář Matras zasvětil svoji odbornou kariéru po krátkém kokeťování s chirurgií své velké lásce – urologii, ve které také dosáhl nemalých úspěchů. Dokladem toho jsou zástupy spokojených a vděčných pacientů, pro které vždy nachází vlídné slovo a kterým je ochoten věnovat celé své já. Na každé klinice existuje zcela normálně jakési členění na ty, kteří neustále něco píšou, přednášejí a vymýšlejí, a ty, kteří ji řídí a dbají na to, aby pacienti v přemíře výuky a vědy neutrpěli, a kteří musí nezdědky prostě za "akademiky" suplovat. Mezi ty druhé lze zařadit i primáře Matrase. Zde je možné hledat vysvětlení, proč na jmenovce člověka tak vzdělaného a pilného nenacházíme akademické před- a přídomky. Prostě když jiní dělali vědu a jezdili po různých sympóziích a kongresech, byl to on, kdo jistil kliniku a své pacienty jen zcela výjimečně opouštěl. Přesto je autorem osmnácti publikací a pěti kapitol v monografiích. Byl to také on, kdo díky své erudovanosti a vrozené ukázněnosti, vtiskl "Hradcově" škole přesná pravidla a jehož ruka se podepsala na výchově řady urologů, z nichž někteří později sáhli i po metách nejvyšších.

Primář Matras pracuje ve fakultní nemocnici již 36. rok. Za tuto dobu si vybudoval díky své povaze a pracovitosti podložené málo vidaným smyslem pro pořádek a systematickosti (jeho pracovní je toho trvalým důkazem) postavení, které mu přináší uznání a autoritu na klinice, v nemocnici, ale i v obci urologické. Byl a je vyhledáván a veleben urologickými novici. A to pro jeho klidnou a trpělivou povahu, která nachází ocenění zejména na operačním sále. Oslavenec má ještě jednu, pro některé málo příjemnou vlastnost, a tou je smysl pro fair play. Uplatnil ji i během sametové revoluční "spanilých jízd", kdy se spolu s doc. Petříkem jednoznačně postavil na stranu pokroku, ale přitom nikdy neztratil nadhled a správnou orientaci mezi tím, co je prospěšné, a tím, co sleduje jen osobní zájmy. Má proto velký podíl na tom, že klinika prošla těmito vzrušenými dobami bez velkých šrámů a že se brzy vrátila v nových podmínkách k tomu, pro co je předurčena, tedy ke špičkové urologii, urologické pedagogice i výzkumu.

Vážený pane primáři, milý Bobíku, chtěli bychom Ti při příležitosti životního jubilea poděkovat za vše, co jsi pro nás a kliniku udělal, a do dalších let popřát vedle pevného zdraví a rodinné pohody třeba ještě mnoho gurmánských zážitků.

Prof. Dvořáček a spolupracovníci